

Aankondiging bij het gemeentehuis...

Velen zullen zich de tijd van de televisiemasten op het dak nog wel herinneren. Ontvangst van de Nederlandse zenders, het REM-eiland, Duitsland en België. Heel modern was men als je de mast op het dak vanuit de woonkamer bij kon sturen. De komst van het kabeltelevisienet luidde letterlijk en figuurlijk in de beginjaren '80 de neergang van de antennes in. Sliedrecht schakelde over op 'de kabel'... En wilde dat graag laten weten!

D'n êêste tillevisie in huis

We praote nou over 1963 of 1964. 'k Was nog mor 'n snotaop toe twêê manne van Korswaoge twêê tillevisies drie hôôg naer bovene sjouwde. We kregde d'r twêê 'op zicht' en die wiere bovenop mekaor gezet. We mosse allêên 't antennekaobeltjie eefies overzette om ze uit te perbere. Nae een week mosse me beslisse hoeleke dà me wouwe. Wafferre mò me, zôôgezeed. Die tillevisies woge as lôôd, ze zatte vol mè lampe, buize

genaomd. D'r zat een twêê centimeter dikke glasplaet voor d'n beeldbuis, voor beschaareming, want zô'n ding kon wel-is implodere as t'r iets tege aan kwam.

We wazze niet de êêste die tillevisie hadde, mor ok zeker nie de leste. Je had `r ok 'n antenne voor nôôdig, want centraole antennesysteme bestonge nò nie. Vandaer dat iederêên z'n aaige antenne op `t dak hà staon. Nae een paor jaer zag ie aal meer van die kluitervuive op de daoike staon. Daer lekende ze wel een bietjie op, mor dan hêêl wà grôôterder. 'k Hè m'n ouweloï wel is hore zegge dat d'n hêêle instellaosie wel zô'n 1500 gulde kosttende. M'n vaoder kwam toe net uit Aofrikao. Of dat Ghaonao, Sierra Leone, of Nigeriao gewist is, dà ben `k eve kwijt, maor `t kon d'r blijkbaor af.

Eêst hadde me mor êên net, of aaigelijk twêê, want as `t mistig was konne me ok d'n Belleg ontvange en konne me Zorro kijke om zeuven uur. Laeter kregē me d'r Nederland 2 bij. M'n opaos en omaos hadde gêên raodio, lae staon 'n tillvisie, die lazze allêên de Maarewestreek. Toe wà jaere laeter d'n êêste maonlanding van d'n Apollo 11 te zien was, zatte me aodemlôôs te kijke. We gonge toe nog elleke zaeterdag een zakcentjie ophaole bij m'n omao in de Vermeerstraet. Ik vertelde over de maonlanding, maor m'n omao glôôfde d'r hêêmel niks van. Ze vong mijn mor onnôôzel.

Zô kregē me ok een keertie een ouwe tante op bezoek toe me net naer Bonanzao zatte te kijke.

D'r wier nogaal is een cowboy of indiaon neergeschote. Bij m'n tante viele waerlijk de schelle van d'r ôôge. Ze zee toe de historische worde: "Neeje, neeje, is dát nou Vietnam?" `t Wor nog wel-is aangehaold op een verjaerdag. We perbeerde nog uit te legge dat `t aamel gespeuld was, mor `k glôôf dà ze `t nie hêêmel begreep. Kè je naegaon wat `n grôôte ginneraosieklôôf d'r toe was. Aan d'n aandere kant hadde die mense wel een rustiger leve, denk 'k. Aalle ellende van de wèrld hē me nou binne vijf minute op m'n schaarem, daer wor ie ok nie vrolijk van, maor as een struisveugel je kop in `t zand steke los ok niks op. Toch ?

Een mandemaokertie